

БЪЛГАРИЯ Год. абон. 100 лв.
НАДЪ 1/2 год. 60 лв.
ВСИЧКО. 3 месеца 30 лв.

ИЗЛИЗА ДВА ПЪТИ СЕДМИЧНО.

Шуменъ, сѣбота 19 АПРИЛЪ 1924 г.

ОБЯВЛЕНИЯ:
150 на кв. сантиметръ —
годежни, сватбени и ви-
зитни по 50 лв.
Справки въ печатница
Търговски.

СВОБОДА
ПРАВДА
ЗАКОННОСТЪ.

Независимъ народенъ вѣстникъ за политика, култура и патриотизмъ.

ЕДИНЪ БРОЙ 1 ЛЕВЪ

РЕДАКТИРА КОМИТЕТЪ

ЕДИНЪ БРОЙ 1 ЛЕВЪ.

МАЯ за козунаци прясна
БОЯ за яйца,
МИРИЗМИ за козунаци
при дрогерия
1-2 Д. ДИМОВЪ — Шуменъ.

ОБУЩА и САНДАЛИ разни
НАЙ ГОЛЪМЪ ИЗБОРЪ
на най-износни цени
въ магазинъ „САВАТА“
1-2 на Д. КОДЖАМАНОВЪ — Шуменъ.

ПРОДАВА СЕ

1. Моторъ „Osers & Bauer“, 6 к. сили
Газовъ, съвършено новъ. Съ двѣ махови коелета.
2. Моторъ „Otto Deutz“, 6 к. сили,
Газовъ, малко употребяванъ.
3. Парна Машина 12 к. сили, система
„diamond Friedrich“. Употрѣбвана 6 месеца.

ПЕТЪРЪ ДИМИТРИЕВЪ — Шуменъ.

Д-ръ В. ВЪЛЧЕВА

ХИРУРГЪ — ЗЪБОЛѢКАРКА

Свършила Мюнхенския Университетъ.

Практикувала въ Мюнхенъ и София.

Установява се въ гр. Шуменъ на частна практика
въ дома на Свещеника Тодоръ Върбановъ,
6-10 срещу Тащъ-маза.

СЪОБЩЕНИЕ.

ДЪРВОДѢЛСКАТА КООПЕРАЦИЯ „ОБЕДИНЕНИЕ“

съобщава на Почитаемитѣ Клиенти,

че продължава да РАБОТИ и приема ПОРЪЧКИ
въ същото старо помѣщение, на фабриката.

3-3 Отъ Кооперацията.

ПРОДАВА СЕ — ПРОДАВА СЕ — ПРОДАВА СЕ

ЦѢНЕНЪ ИМОТЪ състоящъ се отъ:

Една къща подъ маза съ 5 отдѣления, хамбръ,
сайвантъ, плевня съ дворно мѣсто, харманъ, ясакъ
40 декара въ които има 9 декара лозе отъ мѣстни
прѣчки въ село Крива-рѣка, Шуменско.

140 декара ниви половината засѣти съ зимница.

Земледѣлски уреди. 1 веялка, 1 триоръ, 2 плуга
жельзени, 1 жельзенъ тармъкъ, 1 праскачка за лозя.

— 8 декара ливади. —

Въ селото има българско училище, далече е отъ
гр. Н.Пазаръ 20 килом., а отъ гара Клиседжикъ
4 километра. Вода и гора въ изобилие.

Споразумение при РАДИ ДРАГАНОВЪ — прошено-
писецъ гр. Шуменъ, или самия стопанинъ
ЗЛАТИ ДИМОВЪ въ село Крива-рѣка.

Духъ на примиримостъ и търпимостъ.

Секретарията на демокра-
тическия сговоръ е издалъ
до организационитѣ окръжно
№ 9 отъ 11 т. м. съ упът-
ване за начина по който да
се съставятъ околийскитѣ
партийни съвети — най-ви-
шния партиенъ институтъ въ
околията. Въ сѣщото окр.
се даватъ нареждания и по
съставяне кандидатнитѣ ли-
сти за изборитѣ на окръж-
нитѣ съветници. Следната
мисль въ окръжното спи-
ра вниманието ни: „Касая
се прочее, да осъществимъ
или да провалимъ идеята
за партийно умиротворение
на страната. Задачата на
Демократическия сговоръ
се състои въ обединението,
сближението и въ сплю-
тяването на прогресивни-
тъ и демократични сили:
толкова по-вече това сгово-
ра трѣбва да осъществи въ
своята собствена среда. Та-
зи благородна задача е
лесно постижима, когато
духътъ на примиримостъ
и себеприцание станатъ
ръководни начала на всич-
ки членове на сговора, а
най-вече на неговитѣ прѣ-
ви хора и мѣстни водачи.“

Да, благородна, но не тъй
лесно постижима задача на
обединение, сближение и
сплютяване, прѣди всичко
въ собственитѣ среди на
демократическия сговоръ,
когато . . . духътъ на при-
миримостъ и търпимостъ
станатъ ръководни начала
на всички.

Идеята за обединение,
сближение и сплютяване се
роди, израстване и наложи отъ
долу, чрезъ съзнанието на
народа. Духътъ на прими-
римостъ и търпимостъ и
днесъ продължава да бже
най-съкровенното желание
на всички членове на сго-
вора и на всички мѣстни
голѣми и малки водачи. То-
ва поне за нашия окръгъ
е така, какъ е другадъ, тукъ
не ни интересува. Но все
пакъ всичко това остава
едно искрено желание,
безъ да бже още фактъ.
Защо, какво липсва? Имен-
но най-важното: духътъ на
примиримостъ и търпимостъ.
Между членоветѣ на отдѣл-
нитѣ партии съставляващи
сговора и тѣхнитѣ водачи
ли? Не. Духътъ на прими-
римостъ и търпимостъ се от-
рицава между всички членове
на партиитѣ въ сговора,
заедно съ тѣхнитѣ водачи
отъ една страна и ония, които
днесъ по силата на своето
високо и по-ниско положение

трябва най-много да
му се покланятъ и покорно
да му служатъ. Повтарямъ,
говоря за нашия Шуменски
окръгъ. Кои сж тѣзи или
кой е този, който е сграб-
чилъ знамето за сговоръ и
не само по дългъ но и по
служба е длъженъ да го
вдига високо надъ всички
страсти и увлечения? Име-
на не сж важни, защото сж
известни. Важно е какъ се
разбира духа на примирим-
остъ и търпимостъ: всички
членове и водачи на бив-
шитѣ партии безрезервно
да възприематъ идеитѣ и
принципитѣ на сговора и
да имъ служатъ. Това е
добрѣ. Партизанщината въ
управлението, източникъ на
много злини е вредна и о-
пасна. И това е добрѣ. Партийността въ управле-
нието, което да се крѣпи
здраво на сигурнитѣ плещи
на своитѣ идейни съпод-
вижници, е главното усло-
вие, за да се усигори пѣтя
къмъ осъществяване на го-
лѣмитѣ и полезни задачи.
Това е жизнена необо-
димостъ. Но какъ се
разсждава по-нататкъ?
В с и ч к и б и в ш и
партизани на партиитѣ съ-
ставляватъ силата на сгово-
ра, тѣ му даватъ съдържа-
нието и живота. Обаче сж
неододни, защото сж „опар-
тизанени“. Ония пъкъ, кои-
то стоятъ вънъ отъ сгово-
ра, сж сѣщо неододни, за-
щото не сж въ сговора — не
сж партизани. Трѣбва да
влязатъ, за да се опарти-
занятъ. . .

Въ името на духа за тър-
пимостъ, и примиримостъ,
дайте да смачкаме всички,
да ги направимъ на кюлче,
отъ което да изливаме фор-
ми на модерни, не опарти-
занени партизани. Какъ?
Дайте да ги мачкаме, уни-
жаваме, оскърбяваме. Дай-
те да влеземъ въ съюзъ съ
политически противници, да
напълнимъ съ злоба ката-
лясалитѣ имъ търбуси, да
имъ отворимъ обятията и
канцеларнитѣ си, чрезъ тѣх-
нитѣ слова, вѣстници и пам-
флети нека се самоизяж-
иаме единъ другъ, нека се
самоунижаваме и обезлича-
ваме, враговетѣ ще търже-
ствуватъ, нашата злобна и
мръсна душа ще бже за-
доволена, а сговора . . . не-
го ще наложимъ когато
трѣбва.

Тѣй се дѣйствува тукъ въ
духа на примиримостъ и
търпимостъ.

Който има уши нека слу-
ша. Умния отъ малко раз-
бира.

Ас. Кавазовъ.

Искусството за про- винцията.

Прослѣдимъ ли историята, на из-
куството, вгледаме ли се какъ то
се огласява въ живота днесъ, ще
видимъ че сжотношенята между
него и многолюдния, столичния,
централния градъ, и тия между
него и провинцията не сж еднакви.
Не сж еднакви и резул-
татитѣ които то дава отъ
съприкосновението си съ жителитѣ
на тия различни центрове, както
и разбиранята за него и негова-
та полза.

Така изкуството винаги най-силно
се закрепва и расте въ голѣмитѣ
градове, където има голѣмъ брой
интелегенция, която го ражда и
себе си и която въ послѣдствие го
поддържа. И тоя голѣмъ брой ин-
телегенция става майка на изкуст-
вото. Тя сама го кърми и облаго-
родява, ако за това има достатъч-
но сили, и сама тя се грижи по-
нататкъ, ако има достатъчно си-
ли да търси кърмачка за своето
дѣте и гувернантки за неговото
отглеждане и култивиране. По та-
къвъ начинъ голѣмия градъ, който
е централизиранъ въ себе си всич-
ки главни сили на духовния жи-
вотъ на една страна, чрезъ тия
свои сили дава колоритъ на из-
куството. Или друго яче казано,
изкуството се облича въ физионо-
мия, каквато му дадатъ неговитѣ
създатели и която ще се понрави
на останалата частъ отъ общата
маса интелегенция — ядрото и пул-
са на голѣмия градъ.

Малкия градъ — провинцията,
това е фундамента на живота. Тамъ
е съсредоточенъ трудътъ, тамъ сж
съсредоточени всички сили — всички
груби сили, които пъкъ сж извора
и създателитѣ на цѣлия животъ.
Тамъ, въ провинцията — въ село-
то и малкия градъ е зачатие, то
кое отпосле ще се прѣвърне на
сила която ще тласка живота на-
прѣдъ. Отъ тая сила се ражда и
самата интелегенция, която прѣслед-
вайки въ по-вечето случаи благо-
родни цѣли — да се издигне съ
своята култура за обществена
полза — почти винаги напуща про-
винцията и се преселва въ голѣ-
мия градъ. По такъвъ начинъ въ
провинцията винаги остава да жи-
вѣе суровата сила на градежъ,
творческата мощъ на грубия ра-
ботникъ — и цѣлата провинция
прѣдставлява една маса отъ тру-
женици, които творятъ и раждатъ
изъ себе си — живота и ръководи-
телитѣ на своя животъ.

Ние въ този моментъ ще оста-
вимъ на страна, каква е културата
на тая маса — и какъ тя се движи
напрѣдъ. Въпроса е какъ тя се от-
нася къмъ изкуството и какво из-
куство е нужно за нея.

Обикновенното и това което е у
насъ — въ България е, че провин-
цията стои на много по-ниско кул-
турно ниво отъ жителитѣ на го-
лѣмия градъ.

До като голѣмия градъ е из-
тънченъ въ своитѣ маниери — про-
винцията е проста и груба. Граж-
даинитѣ отъ голѣмия градъ стра-
да отъ много болѣсти, или нужди,
които провинциалиста не познава.
Нервността, скуката, развлечение-

ПЕЧАТНИЦАТА на ТЪРГОВСКИ печата всички видове ТЕФТЕРИ, БРОШУРИ, БЛАНКИ, ПЛИКА
и разни КАНЦЕЛЯРСКИ ФОРМУЛЯРИ най-износно.

Тенекеджийница ТИШИНА

Съобщава на почитаемата си клиентела, че се **ПРЕМЕСТИ** тишината малко по на долу въ сжщата улица Славянска.

Съ почитъ: **ГАНЧО ВРАНКОЗАНОВЪ** Тишината.

2-3

то, желаното разнообразие, излишното време, излишек на средства, висшият духовни нужди, както и префинените удоволствия, които допълват характера на столичанина, не сж непознати на провинциалиста, който запълва всички празнини на душата си съ труд.

Но него, за да запълни душата на провинцията, и за да я издигне и просвети, изкуството се явява между всички прости хорци и проповядва тишината на своя мир.

Но никой не го разбира. И душата на провинцията остава все тъй проста, неочарована и неопламенена от красотата на изкуството.

А това е така и ще бъде винаги така, до като изкуството, родено въ големия град, живее и се развива съ духа на големия град. За провинцията, въ творчеството на живота е нужно друго изкуство. Душата на провинциалиста е проста, но тя е винаги искренна и чиста. Нейните маниери на живот и обноски сж груби, но тѣ сж винаги сърдечни. Провинциалиста, който денонощно гради животъ, на когото кабаретата и оперетите, фееричните весели вечери, сенаретата и шумните булеварди сж чужди, жадува истинен живот. У него всѣкога има нѣщо не задоволено. Той се стреми винаги къмъ нещо, което иска да достигне. Живота винаги му се струва тежък и неостроен. На душата му винаги тежи. Той живее средъ веригите на една голѣма мъка и всеки ден върти чука да я сломи, но тя не се сломява.

Науката си пробива бавно, но постепенно път за облагородяването на тая маса, но това не допринася никаква полза. Напротивъ — провинцията, селянина не се радва на науката, защото за него най-силно тя се явява съ своите отрицания и средъ своето незадоволство — провинцията прибягва до единствената мощна и силна своя забава пълна съ опасности: — кръчмата. Кръчмата е тѣсна за душата му, но тамъ почти винаги нѣкой пѣе и пѣсенята допада на тая душа. Тая пѣсен, тъмната кръчма, виното и тютюневия димъ — това е образътъ въ който провинцията чертае своето желание да смене своята мъка.

Ще може ли съдователно той простъ труженикъ и той измъченъ труженикъ съ еднаква сила да се наслаждава и да се просвети отъ творенията на изкуството, както това става въ големия град.

Не може! Изкуството, което весели и разнообразява (а неговата цѣль не е да весели, разнообразява и задоволява духовни нужди) голѣмия градъ, носи скръбъ на малкия градъ.

Провинцията се нуждае отъ изкуство, което е огнено, като слънцето, за да озари душата ѝ — и сжщо тъй, както слънцето чисто и просто. Провинцията се нуждае отъ изкуство, което да говори на право на душата ѝ, да яжда себе си въ неговите образи и нейното сърдце да говори чрезъ неговите трепети.

Изкуство което да разведри хоризонтитъ на бждашето. Да сочи пътя на творца къмъ свѣтълъ възходъ. Да сочи какви резултати би постигнала човѣшката мощъ, ако душата на провинцията би овладяла свѣта.

Изкуството, което връща мисълта къмъ миналото, изкуство което прѣпраща сърцето въ необяснени и непочувствувани за него области, изкуство прѣсилено, изкуство което лѣкува болнава души е чуждо за здравата и силна съ своята

кръв и чистота провинция. Тя не забравя никога, че живее за да гради и съдователно никога не прѣстава да гледа напредъ.

Въ тоя последъ напредъ е скрито нещото неспокойствие, което по нѣкога предизвиква грамадни тръсове съ най-различни последици.

А ако имаше тия последици и ако чрезъ изкуството тѣ не биха могли да се превъзмогнатъ и превърнатъ въ творчески импулси, ние не бихме отдали значение на изкуството и не бихме се занимавали съ настоящата тема.

Изкуството е една мощна сила, която за новото време тентрова, (както два пѣти въ миналото) ще почне да играе своята роль. А тя е — да спаси човѣшкото отъ гибелъ, като стопли съ своите трепети студения и упаднала душа на човѣка и неговия разумъ, който застененъ отъ самия себе си и своите заветвания овладя свѣта и вместо полза, вместо цивилизация изнамирайки своите гибелни открития като барута, пушката, аероплана и пр. ни изпречи една варварска смѣха, която стои не-сравнено по горѣ отъ най-страшния до сегашенъ варваризъмъ.

Душата е капитулирала и епохата на разума съ своята студена наука е материализирала живота. А животътъ безъ душа е мъртъвъ — такъвъ, какъвто днесъ се живее. Човѣшкото се изразжда. Ако това хората на голѣмия градъ, омамяни отъ голѣмия шумъ не виждатъ и не чувствуватъ — оного и сърдцето на провинцията го осеща.

А отъ тая гибелъ една е силата, която днесъ ще спаси човѣка — това е изкуството. А понеже провинцията е основата и началото на живота — тѣ трябва да изхвърли изъ своята среда всички създатели на болно и недѣлаво, на тенденциозно, на развращающе, на неразбрано за душата ѝ изкуство. Ако човѣкътъ отъ голѣмия градъ не разбира нищо, но свива важно велики, самоизмазва се, пригъпява своето чувство, изкористи, банализира, понижава до себе си изкуството и се задоволява, — провинцията не бива да се мами и заразява отъ столичните болести. Тя трѣбва винаги да знае, че е създателътъ! А създателътъ трѣбва винаги да се храни съ здрава и чиста храна.

Най-вече за провинцията е необходимо изкуството. Защото тя нѣма да се забавлява въ часоветъ на съзерцанието, а ще укрепва своя духъ и ще облагородява душата си. За нея следователно е необходимо здраво, идейно, могъщо и творческо изкуство. За другото тя не трѣбва да отваря своите порти, а когато — то дойде да го пригони.

Областната занаятчийска сбирка на 6-й Априль т. г.

Оповестената сбирка се състоя съ изключение делегатитъ отъ гр. Русе и Търново. Четоха се реферати отъ прѣдставители на Търговската камара. Г-нъ Сакжзовъ обясни по кой пътъ ще трѣбва да върви организираното занаятчийство. Наблегна да се организираме, както някога нашитѣ праѣди въ робскиятъ врѣмена съ своите организации сж се налагали на турската власт. Здравата икономическа организация се е развила до степенъ да започне да се бори и за политическа свобода, като е отдавала срѣдства освенъ за черкви, манастири и училища, но и за революционери патриоти,

за да извоюватъ свободата на България. Господинъ Иванъ Мчалоуъ говори върху просѣтата и съ силни доказателства апелира къмъ занаятчиитѣ, да се просвѣщаватъ и слѣдятъ съ внимание, всичко онова което се пише по занаятчийскиятъ въпроси. Г-нъ Петъръ Пеневъ очерта образа на бждашия занаятчи, какъвъ трѣбва да бжде той, како образованъ човѣкъ. Изтъкна бждашето на занаятчиата въ кооперирането, което ще трѣбва да достигне до онова развитие, за да може да отбива европейската конкуренция, посредствомъ познанията на занаятитѣ и усъвършенствуването на занаята. Само така ще може поне на равно съ културните страни да се произвеждатъ прѣдмети, които да задоволяватъ свършменитѣ вкусове.

Слѣдъ всичко казано, трѣбва и нѣ занаятчиитѣ виновници за сбирката, да се запитаме, какво сме направили, за да издигнемъ занаятчиитѣ, отъ онова ниско равнище, къмъ по-високо стъпало на развитие. Не може да се каже, че не е направено нищо. Търговскиятъ индустриални камари съ релъ курсове по разнитѣ занаяти, се стремятъ да издигнатъ занаятчийството почти до оная степенъ, да не отстъпватъ на Европейскиятъ занаятчи. Напримѣръ шивашкия занаятъ, общарския, сараческия, шапкарския, желѣзарския и релъ други, изтикаха отъ пазаритѣ старитѣ занаяти и борбата имъ още не завършена, до като не разбиятъ окончателно старото. Обаче мисля, че не е достатъчно това, а е нужно и българската занаятчийска майка, да превъзпита своите занаятчийски синове, като имъ внуши отъ малки да обичатъ труда, да не забравятъ отечеството си. Да бждатъ добри граждани, да не се отклоняватъ отъ учението си. Само така азъ твърдо вѣрвамъ, че ние занаятчиитѣ ще имаме изканата свобода въ политиката, за която отъ толкова врѣме мечтаемъ и осаждаме властѣта, че ни огнема правата. А за това ние сме сами виновни. Нека знаемъ и помнимъ поговорката: „Помогни си самъ, за да ти помогне и Богъ.“

А. Костовъ — занаятчи.

Практическо техническо училище

на международния комитетъ на Американскитѣ младежки християнски дружества въ София, ул. „Искъръ“ 14.

Втория курсъ отъ шестъ месеци на Практическото Техническо Училище на Международния Комитетъ на Американскитѣ Младежки Християнски Дружества свършва на 28 априль т. г. На тая дата 26 български и 259 руски бѣжанци свършватъ съ много добъръ успѣхъ точните практически изисквания на курсоветъ.

Отзивитѣ, за свършиванитѣ миналогодишния първи курсъ, сж така насърчителни, щото туй самото гарантира, че и ученицитѣ, свършващи настоящия, втори, курсъ по отдѣлитѣ: Земледѣлие, Строително-Архитектурно и Електротехнико-механическо, ще оправдаятъ възложенитѣ имъ надежди.

Специалноститѣ, въ които ученицитѣ сж работили, сж: дърводелство, зидане съ камъни и тухли, мазане, боядисване и декорирание, столарство и мебелини изделия; електрическа инсталация и поправки отъ всички видове, ковалство, изработване отъ желѣзо разни изделия, тенекеджийство; землѣние, чертание, употреба на важнитѣ землѣжни инструменти и правене карта на дадена мѣстност.

Всички приятели на това особено важно училище, както държавни учреждения и компании, които се нуждаятъ отъ опитни работници се умоляватъ да се отнесатъ до Дирекцията на Практическото Техническо училище въ София, ул. „Искъръ“ 14.

Печатница ТЪРГОВСКИ — Шуменъ

ХРОНИКА

ДРЪГЛИВИЯ РЕДАКТОРЪ на „Шуменски вѣсти“ на когото топлото врѣме изглежда, че започва злѣ да дѣйствува не е пощадилъ въ миналия брой на вѣстника си и работника въ редакцията ни Кирилъ Слановъ, влиянието на когото върху редактирането на вѣстника се състои въ това, че той сгъва, надписва и занася на пощата броеветѣ за експедиране. Нещастния редакторъ го повиши на администраторъ, и му посвѣтителъ цѣла колона въ вѣстника си. По тоя пътъ на падение не е чудно да се посвѣти някой денъ цѣлъ брой отъ „Шуменски вѣсти“ и за продавачитѣ на вѣстника ни.

Колкото се отнася до въпроса за някоя „близки“ до редакцията лица, за които щѣлъ да продължава злоезичието си, не е лошо да ни обясни на какво километрическо разстояние се намира влиянието имъ отъ работитѣ по редактирането на нашия вѣстникъ, защото ние близки и далечни излагани основатели на вѣстника си нѣмаме.

Заявяваме на читателитѣ, че Съюзътър Мигевъ не е вземалъ никакви 3000 лв. отъ тѣзи събирания слѣдъ 9-й юний. Срѣщу редовни вѣстници № № 255, 301, 302 и 303 отъ 10/1, 17/1, 18/1 и 1/11 т. г. получили сме отъ окръжното управление сумата 2400 лв. срѣщу дължимата такава 2510 лв. за печатане на поржчани работи. Отъ какъ окръжното управление е вземало пари не ни интересува. Писаното по тоя поводъ отъ редакцията на в. „Шуменски вѣсти“ е една отъ известните мръсни и безпободни лъжи, които оставяме за смѣтка на „високо моралния“ редакторъ Христо Герчевъ, който въ очитѣ на всички, достойно вече заема мѣстото си въ дѣното на падението. Ходатайства и нѣщо по-вече за закриване на публични домове и интерниране на леки момичета е способенъ да върши само Христо Герчевъ и сѣмъ чиновникъ отъ управлението, който му е далъ подобни свѣдения. Това за знание и на двамата, независимо отъ обстоятелството, че Мигевъ като адвокатъ може да прави справки отъ исѣкава въ характеръ.

ЗАЛОВЕНЪ Е ВЪ ГРАДА отъ полицията извѣстния апашъ отъ гр. Ямболъ Никола Тенекеджиевъ, който на 16 прѣзъ ношѣта се е изплъзналъ отъ придружаващитѣ го трима стражари въ трена при гара Дивлѣдово. Апаша слѣдъ като прѣдварително скѣсалъ веригитѣ си скочилъ отъ трена, и всички усилия да бжде заловенъ сж останали напразни. Миналата нощъ той се явява въ града извършва нѣколко кракби въ ерменската махала, обира общарския магазинъ на Браваровъ срѣщу читалището „Архангелъ Михаилъ“ — до като най-послѣ бива заловенъ отъ стражата при „Московъ-Табия“ въ момента когато се опиталъ да бѣга.

ПРИСТИГНАЛЪ Е въ града инспектора на полицията г-нъ Халваджиевъ изпратенъ отъ Министерството на вътрешнитѣ работи за ревизиране извѣстни факти на дѣйността на властѣта въ окръга.

ВЪ СЖБОТА НА 19 Т. М. вечерта въ читалище „Архангелъ Михаилъ“ ще се прѣдстави пиесата „Трактиршица“ — Мирандолина, комедия въ 3 дѣйствия отъ К. Галдони. Пиесата е изъ репертуара на Московския художественъ театъръ и ще бжде прѣдставена съ участието на артисти отъ Киевския и Харковския театри между които Екатерина Николаевна Базилевичъ и артиста отъ Московския Императорски художественъ театъръ В. П. Свободинъ.

НА 18 т. м. Председателя на Съдовскитѣ низалиди Жеко Панковъ се явява при секретаръ-касиера на Шуменското Дружество

„Инвалидъ“ Недю Брайнсъв плачѣ полъ Землед. Банка, каждаго е и канцеларията на дружеството, да изплати членскитѣ вѣски на нещастнитѣ вдовици, сираци, инвалиди отъ селото. Унесенъ е гледане на смѣткитѣ оставя на масата 3700 лева, обрѣща се да вземе още пари, обаче съпчето цѣло изчезнало. Нещастника си скуби коситѣ, крадеца е незадоволенъ. Пита се? какъ е възможно, въ канцелария по обѣдъ да се обере този нещастникъ? Неса бждната почитаема администрация и Прокурорския Паркетъ взикнитѣ по дълбоко и разбулитъ мистерията около това Д-во и групата около сжщото, която систематично разстрои финансово и разпла членоветѣ си. Ето вече минава година тази самоизбрала се нападена група отъ денечаритѣ, съ 10—15 души дѣйствуватъ отъ нѣмто на 1200 члена, и е напавила маса противоуставни и неконституционни. Оцетили сж членоветѣ и касата съ десетки хиляди лева, безъ никакви придобивки. Последния случай съ обира на този нещастникъ ще отвори очитѣ на всички. Хора чужденци никому неизвѣстни и непритежаващи лични нищо, безъ такъ доказателства това плачевно положение. Д-во. Тѣзи хора оставатъ върни на принципитѣ си: колкото ате толкова по-добъръ. А кои сж тѣ, гражданството ги видя, какъ съ организирани ленти на гърди манифестираха изъ улицитѣ.

Его и плода имъ. Инвалидъ.

ТЕАТЪРЪ „ОДЕОНЪ“, ще прѣдстави на 21, 22 и 23 т. м. прѣзъ страстната седмица силно покрѣтителния морално трагиченъ филмъ **Възнесението на Ханан**.

Сдържанитѣ на филмътъ сж заключаватъ въ думитѣ на Исуса Христа: „Блаженни нищи яко тѣхъ естъ царство небесное“.

Филмътъ е назидателенъ и учителъ възпитателъ, като съственъ пазителъ на дѣтската невинность и непорочность.

10-й Армейски Коненъ полкъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 12.

Щаба на 10-й Армейски коненъ полкъ обявява на интересующитѣ се, че на 30 априль т. г. отъ 3 до 11 часа прѣди пладнѣ въ Шуменското окръжно финансово управление ще се състои търъно доброволно спазаряване за оданането на прѣдприемачъ изхвърлянето на полковия конски торъ (гюбри).

Желающитѣ да взематъ участие въ търъта да се съобразятъ съ чл. 125, 127. и 174 отъ закона за бюджета, отчетността и прѣдприятитѣта. Залогъ за право участие се иска 10% отъ получената сума въ банково удостоверение.

Тържаниитѣ книжа сж на разположение всѣки присжственъ денъ и часъ въ домакинството на полковъ гр. Шуменъ, 16 априль 1924 год.

Отъ Домакинството на полковъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 785

На 1-й Май 1924 год. отъ 11 часа въ тукашното окръжно финансово управление ще се произведе доброволно спазаряване за доставката на хранителни и фуражни припаси, слѣдъ който часъ не се приематъ никакви оферти.

- 1) Фасулъ сухъ 1000 кгр. прѣлизителна стойность 10000 лв.
- 2) Дървено масло 180 кгр. прѣлизителна стойность 11700 лв.
- 3) Кисело мѣко 1000 кгр. прѣлизителна стойность 9000 лв.
- 4) Ечемикъ за добитка отъ градината 30000 кгр. прѣлизителна стойность 12000 лв.

Желающитѣ конкуренти да явятъ на горнята дата и прѣдставятъ необходимитѣ документи съласно чл. 125 отъ закона за бюджета, отчетността и прѣдприятитѣта.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присжственъ денъ въ щаба на дружината.

17 Априль, 1924 г. гр. Шуменъ

Отъ щаба на 15-й Иандарм. Ата